

# Uvod u programski jezik Perl



## Programski jezik Perl

- autor: Larry Wall, 1987
- Practical Extraction and Report Language
- Pathologically Eclectic Rubbish Lister
- Perl je nastao kao alat kojeg je razvio Larry Wall dok je nastojao generirati neka izvješća, a primjena skripti u Unix ljusci i alata poput sed-a, i grep-a mu nije bila dovoljna
- kao "lijeni" programer, odlučio je oblikovati alat koji će mu olakšati posao
  - brzina kodiranja poput programiranja u Unix ljusci
  - mogućnosti naprednijih alata kao što su grep, sort, sed,...



## Programski jezik Perl (2)

- Perl nastoji ispuniti prazninu između programiranja niske razine (C, C++, asembler) i programiranja visoke razine (ljuska OS-a)
  - programiranje niske razine "teško", ali bez ograničenja, uz dobro programiranje maksimalna brzina izvođenja na danom računalu
  - programiranje visoke razine relativno lako i brzo pisanje koda, ali programi su najčešće spori, a mogućnosti su ograničene na naredbe koje su nam na raspolaganju
  - u Perlu je relativno lako programirati, malo je ograničenja, izvođenje je uglavnom brzo
- zahvaljujući svojoj snazi i fleksibilnosti Perl se nametnuo kao jedan od najpopularnijih programskih jezika, posebno u domeni WWW programiranja, obrade teksta i administracije sustava



## Programski jezik Perl (3)

- Perl ima potpunu podršku regularnim izrazima
- podržava objektno-orijentirano programiranje
- ima podršku za mrežno programiranje
- omogućava upravljanje procesima
- proširiv je i podržava razvoj prenosivih programa
- moto:
  "There's More Than One Way To Do It,"



#### Perl danas

- Larry Wall i dalje vodi razvoj Perl-a
- razvojni tim danas broji 30-tak ključnih ljudi, uz više stotina drugih koji doprinose razvoju, sa svih strana svijeta
- Perl je besplatan i otvorenog koda



# Za što je Perl prikladan?

- za kratke programe koje treba napisati u nekoliko minuta
- može se primijeniti i za velike programe
- optimiran za probleme koji su 90% rada s tekstom i 10% ostalog čini se da to odgovara većini programskih zadataka danas
- Perl je vrlo prikladan za generiranje HTML dokumenata, vrlo je čest za pisanje CGI skripti



# Za što Perl nije prikladan?

izgradnja izvršnih programa u binarnom obliku, koji se prodaju uz želju da korisnik ne može doći do algoritama -> Perl programe tipično dajemo u izvornom obliku



#### Literatura i Internet resursi

- Perl homepage (http://www.perl.com/)
- Comprehensive Perl Archive Network (http://www.perl.com/CPAN/)
- Perl dokumentacija može se pregledavati korištenjem naredbe perldoc
- stranice priručnika (man pages) man perl
- Larry Wall, Tom Christiansen, and Jon Orwant, Programming Perl ("Camel Book"), 3rd edition, O'Reilly, 2000
- Tom Phoenix, Randal L. Schwartz, Learning Perl ("Llama Book"), 3rd Edition, O'Reilly, 2001
- Robert's Perl Tutorial (link)



### Kako napisati i pokrenuti Perl program?

Perl program je obična tekst datoteka – za pisanje je dovoljan tekst editor.

```
#!/usr/bin/perl
print "Hello, world!\n";
$ chmod a+x my_program.pl
$ ./my_program.pl
```

- jezik "slobodne forme" prazni znakovi mogu se slobodno koristiti
- komentari od znaka "#" do kraja retka

```
#!/usr/bin/perl
  print # Ovo je komentar
  "Hello, world!\n"
; # Nemojte ovako pisati svoje programe :-)
```



#### Pisanje i pokretanje Perl programa

- #!/usr/bin/perl najmanje portabilan dio Perl programa, jer smještaj Perl interpretera može varirati
- i na non-Unix sustavima, tradicionalno se koristi prvi redak istog tipa: #!perl
  - ako ništa drugo čini očiglednim da se radi o Perl programu
  - neće pomoći pokretanju programa pod Windowsima :-)
    perl my\_program.pl



## Skalarni podaci

- skalar je najjednostavnija vrsta podataka u Perlu
  - broj npr. 255 ili 3.25e20
  - niz znakova (*string*)
  - Perl brojeve i nizove znakova koristi na vrlo sličan način kao pojedinačne, skalarne vrijednosti!
- na skalarne vrijednosti mogu se primijeniti operatori (zbrajanje, ulančavanje i sl.), pri čemu se obično dobija skalarna vrijednost



# **Brojevi**

- svi brojevi se interno pohranjuju u istom formatu!
  - cijeli brojevi (255, 2008)
  - realni brojevi (3.14159)
  - interno, Perl računa s brojevima u zapisu s pomičnim zarezom dvostruke točnosti!
  - točna preciznost (double-precision floating-point) ovisi o prevoditelju kojim je Perl preveden, tj. ovisi o računalu
  - tipično IEEE format s 15 znamenaka mantise i rasponom od 1e-100 do 1e100



# Brojevi (2)

- literali vrijednosti zapisane u izvornom kodu (konstante)
- brojevi s pomičnom točkom
  - primjeri:

$$-12e-24$$

$$-1.2E-23$$

- cijeli brojevi
  - primjeri:

0

2008

-40

61298040283768

može i ovako (čitljivost):

61\_298\_040\_283\_768



## **Brojevi (3)**

#### nedekadski literali:

oktalni literali započinju vodećom nulom 0377 = 255<sub>10</sub>

• heksadekadski započinju s 
$$0x$$
, koriste se i znamenke A-F ili a-f  $0xff = 255_{10}$ 

- binarni započinju s 0b
   0b11111111 = 255<sub>10</sub>
   (raspoloživo od verzije 5.6)
- od verzije 5.6 mogu se koristiti znakovi "\_" za grupiranje znamenaka



## Aritmetički operatori

Perl koristi uobičajene aritmetičke operatore (+, −, ∗, /,...)

```
2 + 3
5.1 - 2.4
3 * 12
14 / 2
10 / 3  # FP aritmetika! => 3.33333333...
10 % 3  # modulo
10.5 % 3.2 # operandi se reduciraju na cjelobrojne
2**3  # 2^3 = 8
```



#### Znakovni nizovi

- niz proizvoljnih znakova (string) => moguće baratanje sa "sirovim" binarnim podacima
- znakovni nizovi u Perlu ne zaključuju se nul-znakom ("\0")
- znakovni nizovi uokviruju se jednostrukim ili dvostrukim navodnicima različita interpretacija!
- znakovni niz uokviren jednostrukim navodnicima:
  - svaki znak osim jednostrukog navodnika ("'") ili kose crte ("\"), uključujući prelaske u novi red, predstavlja sam sebe
  - kosa crta uključuje se u niz kao "\\", jednostruki navodnik kao "\'"
  - unutar jednostrukih navodnika ne interpretiraju se posebne sekvence poput "\n"!



## Znakovni nizovi (2)

- znakovni niz uokviren dvostrukim navodnicima:
  - interpolacija varijabli (zamjena imena vrijednošću)
  - kosa crta ("\") koristi se za označavanje posebnih znakova (backslash escapes) poput "\n"
  - značenja nekih posebnih znakova:

\n	novi red
\t	tabulator
\007	oktalna ASCII vrijednost
\x7f	heksadekadska ASCII vrijednost
\1	sljedeći znak prebaci u malo slovo
\L	prebaci u mala slova sve znakove do \E
\u	sljedeći znak prebaci u veliko slovo
\U	prebaci u velika slova sve znakove do \E
\E	završetak slijeda nakon \L i \U



#### Operatori nad znakovnim nizovima

nadovezivanje: operator "."

```
"hello" . "world" # "helloworld"
"hello" . ' ' . "world" # 'hello world'
'hello world' . "\n" # "hello world\n"
```

ponavljanje niza: operator "x"

- uočiti: implicitna pretvorba tipova
- necijeli broj ponavljanja se reducira na cijeli, ako je broj ponavljanja < 1, dobiva se prazni niz</li>



### Automatska pretvorba između brojeva i nizova

- ovisno o operatoru koji se koristi, Perl obavlja pretvorbu brojeva u nizove znakova ili obrnuto
- ako se nad skalarnim vrijednostima primjenuje numerički operator (+, -, \*,...) vrijednost se koristi kao numerička
- za operatore koji su definirani za znakovne nizove ( ., x) brojevi se koriste kao nizovi znakova

```
npr. "12" * "3" daje vrijednost 36
```

- nenumerički nastavak niza se odbacuje, kao i početne praznine "12fred34" \* " 3" također daje 36
- niz koji nije broj pretvara se u vrijednost 0
- brojevi se prema potrebi pretvaraju u nizove:

```
"Z" . 5 * 7 # kao "Z" . 35 daje vrijednost "Z35"
```



### Ugrađena upozorenja

generiranje upozorenja (warnings) može se uključiti pri pozivu Perl interpretera korištenjem opcije -w

```
$ perl -w my_program
ili pri svakom pokretanju programa:
#!/usr/bin/perl -w
```

više detalja i objašnjenja pojedinih upozorenja:

```
$ man perldiag
```



### Skalarne varijable

- imena skalarnih varijabli započinju znakom "\$", a slijedi Perl identifikator: niz slova, znamenaka i podvlaka ("\_"), pri čemu prvi znak ne može biti znamenka
- velika i mala slova se razlikuju, a svi su znakovi značajni: \$Count i \$count su različite varijable \$a\_very\_long\_variable\_that\_ends\_in\_1 i \$a\_very\_long\_variable\_that\_ends\_in\_2 su različite varijable
- skalarne varijable u Perlu se uvijek referenciraju predznačene znakom "\$"!



## Skalarno dodjeljivanje vrijednosti

dodjela vrijednosti varijabli, operator "="

```
$fred = 17;
$barney = 'hello';
$barney = $fred + 3;
$barney = $barney * 2
```

izrazi u kojima se ista varijabla pojavljuje i na lijevoj i na desnoj strani su vrlo česti, pa Perl poput jezika C i Java uvodi kraći zapis

```
$fred += 5;
$barney *= 2;
$str .= " "; # vrijedi i za ulancavanje
$x **= 3; # x=x^3
```



### Ispis pomoću operatora print ()

- operator print() ispisuje skalarnu vrijednost navedenu kao argument na standardni izlaz
  - zagrade nije nužno pisati

```
print "hello world\n";
print 6 * 7;
print (".\n");
```

može se navesti i niz argumenata



## Interpolacija skalarnih varijabli u nizovima

- kada je znakovni niz naveden u dvostrukim navodnicima, podložan je interpolaciji varijabli
  - ime varijable navedeno u znakovnom nizu zamjenjuje se vrijednošću varijable

```
$meal = "brontosaurus steak";
$barney = "fred ate a $meal";
$barney = 'fred ate a ' . $meal; # isti rezultat
```

- ako skalarnoj varijabli nije dodijeljena vrijednost (odnosno vrijednost joj nije definirana), ispisuje se prazni niz
  - ako su uključena upozorenja, Perl će se "požaliti"
- da bi u niz uključili znak "\$" u doslovnom značenju, treba ga predznačiti silaznom kosom crtom



### Interpolacija skalarnih varijabli (2)

primjeri

```
$fred = 'hello';
print "Ime je \$fred.\n"; # ispisuje znak dollar
print 'Ime je \$fred' . "\n"; # isto
```

- kao ime varijable upotrijebit će se najdulji mogući podniz koji ima smisla
  - to može biti problem

```
$what = "brontosaurus steak";
$n = 3;
print "fred ate $n $whats.\n"; # varijabla je $whats
print "fred ate $n ${what}s.\n"; # sad je ime $what
print "fred ate $n $what" . "s.\n"; # moze i ovako
```



### Operatori i redoslijed primjene

- za uobičajene operatore koji se koriste i u C-u vrijede i jednaki redoslijedi primjene
- zagrade mijenjaju redoslijed primjene operatora
- tablica prednost opada prema dnu tablice

asocijativnost	operatori
lijeva	zagrade i argumenti operatora listi
lijeva	->
	++
desna	* *
desna	\ ! ~ + - (unarni operatori)
lijeva	=~!~
lijeva	* / % X
lijeva	+ (binarni operatori)
lijeva	<< >>



# Operatori i redoslijed primjene (2)

#### nastavak tablice

asocijativnost	operatori		
	< <= > >= lt le gt ge		
	== != <=> eq ne cmp		
lijeva	&		
lijeva	^		
lijeva	& &		
lijeva	1 1		
lijeva			
desna	?: (ternarni operator)		
desna	= += -= .= (i slični operatori pridruživanja)		
lijeva	, =>		
desna	not		
lijeva	and		
lijeva	or xor		



### Operatori i redoslijed primjene (3)

redoslijed primjene kod operatora iste razine razrješava se pravilima asocijativnosti

```
4 ** 3 ** 2 # 4 ** (3 ** 2) = 4 ** 9 (desna asoc.)
72 / 12 / 3 # (72 / 12) / 3 = 6/3 = 2 (1. asoc.)
36 / 6 * 3 # (36/6) *3 = 18
```

u slučaju nedoumice o redoslijedu primjene operatora dobro je koristiti zagrade



### **Operatori usporedbe**

- operatori za usporedbu brojeva: < <= == >= > != vraćaju vrijednost true ili false
- za usporedbu znakovnih nizova Perl ima slične operatore:

- ispituje se jesu li dva znakovna niza jednaka, odnosno koji od njih je prije u standardnom redoslijedu sortiranja
- velika slova se u ASCII kodu nalaza prije malih

usporedba	brojevi	znakovni nizovi
jednako	==	eq
različito	!=	ne
manje od	<	lt
veće od	>	gt
manje ili jednako	<=	le
veće ili jednako	>=	ge



## Operatori usporedbe (2)

#### primjeri

```
35 != 30 + 5  # false
35 == 35.0  # true
'35' eq '35.0' # false (usporedba nizova)
'fred' lt 'barney' # false
'fred' lt 'free' # true
'fred' eq "fred" # true
'fred' eq 'Fred' # false
' ' qt ''  # true
```



#### Ispitivanje uvjeta

naredba if

```
if ($name gt 'fred') {
   print "'$name' se sortira nakon 'fred'.\n";
}

if ($name gt 'fred') {
   print "'$name' se sortira nakon 'fred'.\n";
} else {
   print "'$name' se ne sortira nakon 'fred'.\n";
   print "a mozda je to isti niz.\n";
}
```

za razliku od C-a, vitičaste zagrade se zahtijevaju!



## Logičke vrijednosti

- pri ispitivanju uvjeta može se koristiti bilo koja skalarna vrijednost
- to je prikladno ako želimo pohraniti vrijednost istinitosti u varijablu

```
$is_bigger = $name gt 'fred';
if ($is_bigger) { ... }
```

- Perl nema poseban logički tip podatka (boolean), već se koristi nekoliko jednostavnih pravila:
  - nedefinirana vrijednost odgovara logičkoj vrijednosti false
  - nula odgovara logičkoj vrijednosti false, ostali brojevi su true
  - prazan niz ('') je false, ostali nizovi su true
    - iznimka je niz '0' njegova vrijednost istinitosti je false
- negacija logičkog izraza postiže se operatorom !

```
if (! $is_bigger) { ... }
```



#### Učitavanje podataka

- podaci s tipkovnice mogu se učitati operatorom <STDIN>
- kada se <STDIN> upotrijebi na mjestu gdje se očekuje skalarna vrijednost, Perl učitava cijeli redak teksta sa standardnog ulaza, sve do prve oznake novog reda
- tipično, vrijednost <STDIN> završava znakom \n

```
$line = <STDIN>;
if ($line eq "\n") {
  print "To je samo prazni redak!\n";
} else {
  print "Ucitani redak je: $line";
}
```

u praksi ne želimo zadržati \n na kraju učitanog znakovnog niza



#### Funkcija chomp

operator chomp uklanja oznaku kraja reda iz znakovnog niza

```
$text = "redak teksta\n"; # ili niz ucitan sa <STDIN>
chomp($text); # skida \n
```

često se koristi pri učitavanju teksta

```
chomp($text = <STDIN>); # ucitavanje teksta bez \n
```

chomp je funkcija – ima povratnu vrijednost, koja predstavlja broj uklonjenih znakova (nije baš korisno :-)

```
$redak = <STDIN>;
$broj = chomp $redak # $broj je 1, to smo vec znali
```

- chomp možemo upotrijebiti i bez zagrada
  - zagrade nisu obavezne osim ako njihovo uklanjanje može promijeniti značenje izraza!
- u starijim Perl programima možemo naići na funkciju chop ona uklanja proizvoljan završni znak niza, a ne samo \n



#### Petlja while

while petlja ponavlja blok naredbi dok god je uvjet ispunjen (true)

- uvjet se ponaša kao i u naredbi if
- vitičaste zagrade su obavezne
- uvjet se ispituje prije prvog ulaska u petlju, pa petlja može biti preskočena ako uvjet od početka nije ispunjen



## Nedefinirana vrijednost

- prije nego se varijabli prvi put dodijeli vrijednost, ona ima posebnu vrijednost undef
- ako se takva varijabla upotrijebi na mjestu gdje se očekuje znakovni niz, ona se ponaša kao prazni niz
- ako se nedefinirana varijabla upotrijebi na mjestu broja, njena je vrijednost 0, što se može upotrijebiti umjesto inicijalizacije:

```
# zbrajanje neparnih brojeva
$n = 1;
while ($n < 10) {
   $sum += $n;
   $n += 2; # sljedeci neparni broj
}
print "Suma je $sum.\n";</pre>
```

slično se mogu koristiti i nizovi:

```
$string .= "more text\n";
```



### Funkcija defined

- ako želimo ispitati je li neka varijabla definirana ili ne možemo primjeniti funkciju defined
- npr. <STDIN> može vratiti vrijednost undef, ako se upis retka prekine oznakom kraja datoteke (EOF, ctrl-D)

```
$redak = <STDIN>;
if ( defined($redak) ) {
  print "Ucitani redak je: $redak";
} else {
  print "Redak nije ucitan!\n";
}
```



# Liste i polja

- lista je uređeni niz skalarnih vrijednosti
- polje je varijabla koja sadrži listu
- u Perlu se ta dva pojma koriste kao jednakoznačni, no ako želimo biti precizni – lista je skup podataka, a polje je varijabla
- lista ne mora biti spremljena u polje, ali polje uvijek sadrži listu (koja može biti i prazna)
- svaki element polja ili liste je odvojena skalarna varijabla s nezavisnom vrijednošću – lista može sadržavati brojeve, znakovne nizove ili mješavinu različitih skalarnih vrijednosti
- elementi liste su uređeni (poredani) i indeksirani
- prvi element liste ima indeks 0, broj elemenata je ograničen samo raspoloživim memorijskim prostorom



# Pristup elementima polja

elementi polja su indeksirani slijednim cijelim brojevima počevši od 0

```
$fred[0] = "yabba";
$fred[1] = "dabba";
$fred[2] = "doo";
```

- ime polja nalazi se u potpuno odvojenom prostoru imena (namespace) u odnosu na skalarne varijable!
  - možemo imati skalarnu varijablu jednakog imena (\$fred)
  - sintaksa je uvijek nedvosmislena, mada ponekad zbunjujuća
- svaki element polja može se koristiti gdje god se može koristiti skalarna varijabla
  - ima i izuzetaka npr. upravljačka varijabla foreach petlje mora biti jednostavan skalar



# Pristup elementima polja (2)

- indeks može biti bilo koji izraz koji daje numeričku vrijednost
  - ako vrijednost nije cjelobrojna, reducira se na cjelobrojnu

```
$broj = 2.71828;
print $fred[$broj - 1]; # isto kao print $fred[1]
```

- ako se indeksira "element" iza kraja polja, njegova je vrijednost undef
- ako se pohrani vrijednost u element polja iza njegovog kraja, polje se automatski proširuje – nema ograničenja osim raspoloživog memorijskog prostora
- prazni elementi polja koji pritom mogu nastati imaju vrijednost undef

```
$polje[0] = 'nula'; # prvi element
$polje[1] = 'jedan'; # drugi element
$polje[33] = 'tri_tri'; # nastaje 31 undef element
```



# Pristup elementima polja (3)

- ponekad je potrebno saznati indeks posljednjeg elementa u polju
- u Perl-u se taj indeks može dobiti s \$#polje
  - to je indeks posljednjeg elementa a ne broj elemenata
  - manipulacijom ove vrijednosti mijenja se i veličina polja

- korištenje posljednjeg indeksa u polju je često, pa je u Perl uvedena pokrata – negativni indeksi odbrojavaju se od kraja polja
  - indeks −1 označava posljednji element
  - prekoračenje veličine negativnim indeksom generira pogrešku

```
$polje[ -1 ] = 'zadnji'; # posljednji element
$prvi = $polje[-6]; # 0-ti element u polju od 6 el.
$polje[ -50 ] = 'podbacaj'; # fatal error! —
```



#### Liste kao literali

liste se kao vrijednosti u programu (literali) navode kao niz vrijednosti odvojenih zarezima, unutar oblih zagrada

```
(1, 2, 3)
(1, 2, 3,) # ista lista, zarez na kraju se zanemaruje
("fred", 4.5)
() # prazna lista - 0 elemenata
(1..5) # isto kao (1, 2, 3, 4, 5) - range operator
(1.7..5.7) # ista lista - int
(5..1) # prazna lista - nema odbrojavanja unazad
(0, 2..6, 10, 12) # lista (0, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 12)
```

elementi liste ne moraju nužno biti konstante – mogu biti i izrazi koji se evaluiraju svaki put kada se literal koristi

```
($a..$b) # raspon odredjuju vrijednosti $a i $b
(0..$#polje) # lista svih indeksa polja
($a, 17) # dva elementa: vrijednost $a i 17
($b+$c, $d+$e) # dva elementa
```



# Kratica qw

liste riječi su vrlo česte

```
("fred", "barney", "betty", "wilma", "dino")
```

kratica qw omogućuje zapisivanje liste riječi bez potrebe za brojnim navodnicima (quoted words)

```
qw/ fred barney betty wilma dino / # ista lista
```

- riječi se koriste kao da su u *jednostrukim* navodnicima
  - nema tumačenja specijalnih sekvenci ni interpolacije varijabli !
  - praznine (nizovi razmaka, tabulatori i oznake novog reda) se zanemaruju

```
qw/fred
  barney betty
wilma dino/ # ista lista, neobican stil
```



# Kratica qw (2)

u prethodnim primjerima se kao graničnik koristi znak "/", no Perl dozvoljava izbor proizvoljnog znaka interpunkcije kao graničnika:

```
qw! fred barney betty wilma dino !
qw# fred barney betty wilma dino #
qw( fred barney betty wilma dino )
qw{ fred barney betty wilma dino }
qw[ fred barney betty wilma dino ]
qw< fred barney betty wilma dino >
qw! yahoo\! google excite lycos ! # \ escape
```

čemu to ? – npr. lista Unix datoteka

```
qw{
   /usr/dict/words
   /home/rootbeer/.ispell_english
}
```



# Pridruživanje listi

pridruživanje vrijednosti listama slično je pridruživanju vrijednosti varijablama

```
($fred, $barney, $dino) = ("jedan", "dva", undef);
```

- varijable u listi s lijeve strane znaka pridruživanja dobivaju nove vrijednosti kao u 3 odvojena pridruživanja
- jednostavna zamjena vrijednosti dviju varijabli:

```
($fred, $barney) = ($barney, $fred); # swap
```

- ako broj varijabli u listi s lijeve i vrijednosti u listi s desne strane operatora pridruživanja nije jednak
  - višak vrijednosti (desna strana) se zanemaruje
  - varijable viška dobivaju vrijednost undef



# Referenciranje polja

za referenciranje cijelog polja koristi se jednostavnija notacija: ime polja predznači se znakom "@" i ne koriste se indeksne zagrade:

```
@polje = qw/ jedan dva tri /;
@tiny = (); # prazna lista
@giant = 1..1e5; # lista od 100.000 elemenata
@stuff = (@giant, undef, @giant); # 200.001 element
```

- polje može sadržavati samo skalare, a ne i polja ime polja zamjenjuje se listom koju sadrži!
- polje kojem još nisu dodijeljene vrijednosti sadrži praznu listu
- kada se polju pridruži vrijednost drugog polja, polje se zapravo kopira

```
@kopija = @polje; # polje se kopira
```



# Operatori push i pop

- novi elementi mogu se dodavati na kraj polja korištenjem sve većih indeksa, ali Perl nudi i alternativne načine za rad s poljima – bez korištenja indeksa
  - obično brži kod
  - izbjegavanje pogrešaka u pristupu elementima
- često nam je potrebna stožna struktura (LIFO)
- operator pop uzima zadnji element iz polja

- ako je polje prazno, pop ne utječe na polje, a vraća undef
- uočiti zagrade nisu obavezne ako je kontekst nedvosmislen



# Operatori push i pop (2)

suprotna operacija je push – element se dodaje na kraj polja

```
push(@polje, 0); # @polje je (5, 6, 0)
push @polje, 8; # @polje je (5, 6, 0, 8)
push @polje, 1..10; # dodaje se jos 10 elemenata
@others = qw/ 9 0 2 1 0 /;
push @polje, @others; # jos 5 -> ukupno 19
```

prvi argument za push i argument za pop moraju biti varijable – dodavanje ili skidanje elementa iz literala nema smisla



# Operatori shift i unshift

slično, operatori shift i unshift barataju s početkom polja

```
@polje = qw# dino fred barney #;
$a = shift(@polje);
    # $a je "dino", @polje je ("fred", "barney")
$b = shift @polje;
    # $b je "fred", @polje je ("barney")
shift @polje; # @polje je prazno, ()
$c = shift @polje; # $c je undef, @polje je ()
unshift(@polje, 5); # @polje je (5)
unshift @polje, 4; # @polje je (4, 5);
@others = 1..3;
unshift @polje, @others; # @polje je (1, 2, 3, 4, 5)
```

kao i pop, shift primijenjen na prazno polje vraća vrijednost undef



# Interpolacija polja

- kao i skalarne vrijednosti, vrijednosti polja mogu se interpolirati u znakovne nizove unutar dvostrukih navodnika
- elementi polja se (automatski) razdvajaju prazninama (zapravo je separator vrijednost specijalne varijable \$", čija je uobičajena vrijednost '')
- primjeri

```
@rocks = qw{ flintstone slate rubble };
print "quartz @rocks limestone\n";
```

oko interpoliranog polja ne umeću se praznine – dodajemo ih prema potrebi

```
print "Three rocks are: @rocks.\n";
print "Zagrade (@empty) su prazne.\n";
```



# Interpolacija polja (2)

paziti na e-mail adrese

pojedinačni element polja zamjenjuje se svojom vrijednošću

- indeksni izraz se izračunava prije interpolacije varijabli
- **P** zadatak: ako je \$y = "2\*4"; koji će element polja biti interpoliran u gornjem primjeru ?
  - ne bi bilo loše uključiti upozorenja (¬w)



# Interpolacija polja (3)

ako želimo ispisati lijevu uglatu zagradu neposredno iza jednostavne skalarne varijable, moramo je odijeliti



### Petlja foreach

- Perl nudi upravljačku strukturu prikladnu za obradu cijelog polja ili liste
- petlja foreach prolazi kroz sve vrijednosti u listi i izvršava blok naredbi za svaku od vrijednosti

```
foreach $rock (qw/ bedrock slate lava /) {
  print "One rock is $rock.\n";
    # Prints names of three rocks
}
```

- upravljačka varijabla (ovdje \$rock) u svakoj iteraciji preuzima novu vrijednost iz liste
  - upravljačka varijabla nije kopija elementa liste, već se preko nje barata samim elementom



# Petlja foreach (2)

ako se unutar petlje mijenja upravljačka varijabla, mijenja se element liste

```
@rocks = qw/ bedrock slate lava /;
foreach $rock (@rocks) {
   $rock = "\t$rock"; # tab prije svake rijeci
   $rock .= "\n"; # novi red iza rijeci
}
print "The rocks are:\n", @rocks;
```

vrijednost upravljačke varijable po završetku petlje je ista kao i prije ulaska u petlju (o tome se brine Perl)



# Podrazumijevana varijabla \$\_

ako se izostavi upravljačka varijabla na početku petlje, Perl koristi podrazumijevanu (default) varijablu \$\_\_

```
foreach (1..10) { # Uses $_ by default
  print "I can count to $_\n";
}
```

ovo je najčešća pretpostavljena varijabla u Perl-u, koristi se i u nekim drugim prilikama kada se ne navede druga varijabla

```
$_ = "Yabba dabba doo\n";
print; # prints $_ by default
```



#### Operator reverse

operator reverse preuzima listu vrijednosti i vraća listu poredanu obrnutim redom

- Perl izračunava vrijednost koju treba pridijeliti prije samog pridjeljivanja
- operator reverse ne utječe na svoj argument (listu) ako se rezultat ne pohrani u neku varijablu, gubi se

```
reverse @fred; # pogresno - @fred se ne mijenja
```



### Operator sort

- operator sort preuzima listu vrijednosti i vraća listu poredanu prema internom redoslijedu sortiranja
- za ASCII nizove to je "ASCIIbetical" redoslijed
  - velika slova dolaze prije malih, brojevi prije slova,...
  - ovaj se redoslijed može izmijeniti, ali o tome nećemo sada,...
- primjeri

operator sort ne utječe na svoj argument (listu) – ako se rezultat ne pohrani u neku varijablu, gubi se

```
sort @rocks; # pogresno - @rocks se ne mijenja
```



#### Skalari i liste ovisno o kontekstu

Perl tumači izraz ovisno o kontekstu u kojem se nalazi

```
42 + something # The something must be a scalar sort something # The something must be a list
```

- izrazi u Perlu vraćaju vrijednost koja odgovara kontekstu u kojem se nalaze
- kada se ime polja nađe u kontekstu u kojem se očekuje lista, vraća elemente polja, dok se u skalarnom kontekstu vraća broj elemenata polja

```
@people = qw( fred barney betty );
@sorted = sort @people; # lista: barney, betty, fred
$number = 42 + @people; # skalar: 42 + 3 = 45
```

dodjeljivanje vrijednosti također može imati različite kontekste

```
@list = @people; # a list of three people
$n = @people; # the number 3
```



#### Liste u skalarnom kontekstu

- razni izrazi mogu se koristiti za generiranje listi pitanje je što ćemo dobiti ako te izraze upotrijebimo u skalarnom kontekstu
- neki izrazi u skalarnom kontekstu nemaju vrijednost npr. funkcija sort – u skalarnom kontekstu vraća vrijednost undef (zašto bismo sortirali listu da bismo dobili broj elemenata liste?)
- funkcija reverse u kontekstu liste vraća elemente liste obrnutim redom, dok u skalarnom kontekstu vraća niz znakova koji se dobije promjenom redoslijeda znakova dobivenih ulančavanjem svih elemenata liste

```
@backwards = reverse qw/ yabba dabba doo /;
    # gives doo, dabba, yabba
$backwards = reverse qw/ yabba dabba doo /;
    # gives oodabbadabbay
```

nije uvijek očigledno o kakvom se kontekstu radi!



### Liste u skalarnom kontekstu (2)

primjeri nekih uobičajenih konteksta

```
$fred = something;  # scalar context
@pebbles = something; # list context
($wilma, $betty) = something; # list context
($dino) = something; # still list context!
```

- (\$dino) je lista s jednim elementom
- još neki primjeri skalarnog konteksta

```
$fred[3] = something;

123 + something
something + 654
if (something) { ... }
while (something) { ... }
$fred[something] = something;
```



# Liste u skalarnom kontekstu (3)

još neki primjeri konteksta liste

```
push @fred, something;
foreach $fred (something) { ... }
sort something
reverse something
print something
```



#### Skalari u kontekstu liste

pravilo je vrlo jednostavno: ako neki izraz obično daje skalarnu vrijednost, ona se automatski pretvara u listu s jednim elementom



# Forsiranje skalarnog konteksta

- u nekim slučajevima želimo skalarni kontekst na mjestu gdje Perl očekuje listu
- može se upotrijebiti funkciju scalar
  - nije prava funkcija samo daje uputu Perlu da upotrijebi skalarni kontekst
  - nema funkcije za forsiranje konteksta liste



#### **<STDIN>** u kontekstu liste

- operator <STDIN> u skalarnom kontekstu vraća redak ulaznih znakova
- u kontekstu liste, <STDIN> vraća sve retke do kraja datoteke (EOF)
  - svaki redak vraća se kao poseban element liste

```
@lines = <STDIN>;
     # read standard input in list context
```

- oznaka kraja datoteke: ctrl-D na Unix/Linux, ctrl-Z na DOS/Windows
- možemo primijeniti funkciju chomp na cijelo polje učitanih redaka

```
@lines = <STDIN>; # Read all the lines;
chomp(@lines);
ili elegantnije
chomp(@lines = <STDIN>);
```



# **Potprogrami**

- ime potprograma (funkcije) je Perl identifikator
  - potprogram korisnički definiran, funkcija može biti i ugrađena (built-in)
- ponekad se ispred imena funkcije navodi znak &
- potprogrami koriste odvojeni prostor imena
- definicija potprograma započinje ključnom rječju sub, slijedi ime potprograma (bez znaka &), te blok naredbi uokviren vitičastim zagradama

```
sub marine {
  $n += 1; # globalna varijabla $n
  print "Hello, sailor number $n!\n";
}
```

definicija funkcije može se nalaziti bilo gdje u programu, definicije su globalne



# Pozivanje potprograma

potprogram se može pozvati u bilo kojem izrazu tako da se navede ime funkcije uključujući znak &

```
&marine; # Hello, sailor number 1!
&marine; # Hello, sailor number 2!
&marine; # Hello, sailor number 3!
&marine; # Hello, sailor number 4!
```



### Povratna vrijednost

- svi Perl potprogrami imaju povratnu vrijednost
- nema posebne naredbe za vraćanje vrijednosti
- vraća se rezultat zadnjeg izraza u potprogramu
- primjer

```
sub sum_of_fred_and_barney {
  print "Potprogram je pozvan\n";
  $fred + $barney; # rezultat je povratna vrijednost
}

$fred = 3; $barney = 4;
$wilma = &sum_of_fred_and_barney; # $wilma = 7
print "\$wilma je $wilma.\n";
```



#### Povratna vrijednost (2)

što ako dodamo još jednu naredbu u potprogram

- zadnji evaluirani izraz više nije ono što smo namjeravali vratiti, već poziv funkcije print vraća se njena povratna vrijednost
- uključivanje upozorenja može pomoći rezultat izraza nije nigdje pohranjen (sumnjivo)



# **Argumenti**

- umjesto korištenja globalnih varijabli, pri pozivu potprograma mogu se navesti ulazne vrijednosti – argumenti
- prosljeđujemo listu argumenata potprogramu

```
n = \max(10, 15); \# poziv funkcije s 2 argumenta
```

- Perl pohranjuje listu argumenata u posebnu varijablu @\_\_
  - preko te varijable može se pristupiti pojedinim argumentima ili saznati njihov broj
  - prvi argument pohranjen je u \$\_[0], drugi u \$\_[1]
  - elementi ove liste nemaju veze s varijablom \$\_!
  - varijabla @\_ je privatna ako postoji istoimena globalna varijabla, ona se automatski pohranjuje/obnavlja pri pozivu potprograma



# Privatne varijable u potprogramu

potprogram max mogli bismo napisati ovako

```
sub max {
  if ($_[0] > $_[1]) {
    $_[0];
  } else {
    $_[1];
  }
}
```

ovaj način baratanja argumentima je nespretan – možemo koristiti privatne varijable (deklariramo ih operatorom my)

```
sub max {
  my($m, $n); # nove, privatne varijable
  ($m, $n) = @_; # dajemo imena argumentima
  if ($m > $n) { $m } else { $n }
}
```



# Privatne varijable u potprogramu (2)

doseg privatne (private, scoped) varijable je ograničen na blok u kojem se nalazi

```
foreach (1..10) {
  my($square) = $_ * $_; # privatna varijabla
  print "$_ squared is $square.\n";
}
```

operator my ne mijenja kontekst pridruživanja

bez zagrada my se odnosi samo na jednu varijablu

```
my $fred, $barney; # deklarira se samo $fred
my($fred, $barney); # deklariraju se obje varijable
```



# Lista argumenata promjenjive duljine

- u Perlu se često koriste liste argumenata proizvoljne duljine ("no unnecessary limits" filozofija)
  - razlika u odnosu na "tradicionalne" jezike s unaprijed definiranim brojem i tipovima parametara
  - ova fleksibilnost može donijeti probleme ukoliko je broj argumenata pri pozivu različit od onoga koji autor potprograma očekuje
  - u potprogramu je lako provjeriti broj argumenata ispitivanjem polja @\_

```
sub max {
  if (@_ != 2) {
    print "&max mora imati 2 argumenta\n";
    # ostatak kao i prije ...
}
```



## Lista argumenata promjenjive duljine (2)

poopćenje funkcije &max

- što ako se ova funkcija pozove bez argumenata (s praznom listom)?
  - shift nad praznom listom dat će undef, a u petlju se neće niti ući -> vraća se undef



### Operator return

operator return omogućuje trenutan povratak iz potprograma i generiranje povratne vrijednosti

```
my @names = qw/ fred barney betty dino wilma /;
my $result = &which_element_is("dino", @names);

sub which_element_is {
  my($what, @array) = @_;
  foreach (0..$#array) { # svi indeksi polja @array
   if ($what eq $array[$_]) {
     return $_; # kada se pronadje - povratak
   }
  }
  -1; # povratna vrijednost - return nije potreban
}
```



## Izostavljanje znaka &

- nekoliko pravila definira kada se znak & može izostaviti u pozivu potprograma kao kod poziva ugrađenih (built-in) funkcija
  - kada je iz sintakse jasno da se radi o pozivu potprograma (lista parametara navedena unutar zagrada)

```
my @cards = shuffle(@deck_of_cards); # &shuffle
```

 ako (interni) prevodilac "vidi" definiciju potprograma prije njegovog pozivanja – mogu se i izostaviti zagrade pri pozivu

```
sub podijeli {
  $_[0] / $_[1];
}
my $kvocijent = podijeli 355, 113; # &podijeli
```

- ako potprogram ima isto ime kao ugrađena funkcija moramo pri pozivu upotrijebiti znak &, inače će biti pozvana ugrađena funkcija!
- 🗩 preporuka koristiti znak &



## Lista kao povratna vrijednost

- povratna vrijednost potprograma može biti i lista
- primjer funkcija koja će generirati niz brojeva između dvije vrijednosti, pri čemu niz može biti i silazan

```
sub list_from_fred_to_barney {
 if ($fred < $barney) {
   # Count upwards from $fred to $barney
   $fred..$barney;
 } else {
   # Count downwards from $fred to $barney
      reverse $barney..$fred;
fred = 11;
$barney = 7;
@c = \&list\_from\_fred\_to\_barney; # (11,10,9,8,7)
```



# Učitavanje pomoću operatora <>

- operator <> upoznali smo kod učitavanja sa standardnog ulaza (<STDIN>)
- općenito se koristi za učitavanje iz datoteke čiji se identifikator navodi unutar zagrada
- poseban način korištenja je bez navođenja datoteke
  - u tom se slučaju podaci učitavaju (redak po redak) iz datoteka čija su imena navedena kao argumenti naredbenog retka (pri pozivu programa)
    - \$ ./my\_program fred barney betty
  - ako se ne navede ni jedno ime datoteke, podaci se učitavaju sa standardnog ulaza
  - ponašanje po uzoru na standardne Unix alate
  - argument "-" označava stdin



# Učitavanje pomoću operatora <> (2)

#### primjer

```
while (defined($redak = <>)) {
  chomp($redak);
  print "Procitao sam: $redak \n";
}
```

- ako ovaj program pokrenemo bez argumenata, čitaju se retci s tipkovnice
- ako se navede više imena datoteka, čitaju se retci iz svake od njih, redom navođenja, kao da se radi o jednoj datoteci
- ime datoteke iz koje se u nekom trenutku čita, pohranjeno je u posebnoj varijabli \$ARGV
- kada se dođe do kraja zadnje datoteke, operator <> vraća vrijednost undef, što uzrokuje izlazak iz petlje



# Učitavanje pomoću operatora <> (3)

često se koristi tipična Perl pokrata:

```
while (<>) { # podrazumijevana varijabla $_
  chomp; # podrazumijevana varijabla $_
  print "Procitao sam: $_ \n";
}
```



## Korištenje argumenata naredbenog retka

- argumenti navedeni u naredbenom retku pri pozivu programa, u Perl programu dostupni su preko posebnog polja @ARGV
  - nema varijable poput argc u C-u
  - ime programa pohranjeno je u posebnoj varijabli \$0
- pristup elementima polja @ARGV kao i svakom drugom polju
  - preneseni argumenti naredbenog retka mogu se koristiti prema želji/potrebi programera
- operator <> koristi elemente polja @ARGV kao imena datoteka iz kojih čita podatke
  - moguća je manipulacija tim poljem kako bi <> čitao neke druge datoteke

```
@ARGV = qw/ dat1 dat2 dat3 /; # imena datoteka
while (<>) {
  chomp;
  print "Ucitao sam redak: $_ \n";
}
```



### Ispis na standardni izlaz

operator print dobiva listu vrijednosti koje jednu po jednu (kao znakovne nizove) ispisuje na standardni izlaz

ispis polja i interpoliranog polja (u znakovnom nizu) su različiti

```
@array = qw/ fred barney betty /;
print @array; # lista vrijednosti, bez razmaka
fredbarneybetty
print "@array";
  # interpolacija polja - razmaci izmedju elemenata
fred barney betty
```

pitanje za vježbu: što radi sljedeći Perl program?

```
#!/usr/bin/perl
print sort <>;
```



## Ispis na standardni izlaz (2)

zagrade kod operatora print su opcionalne – mogu se izostaviti ako to neće izazvati promjenu značenja naredbe

```
print("Hello, world!\n");
print "Hello, world!\n";
```

ako izraz koji se ispisuje daje naredbi za ispis oblik poziva funkcije, može biti problema:

```
print (2+3)*4; # Oops!
```

- u ovom slučaju izraz unutar zagrade shvaća se kao argument funkcije print
- ispisuje se "5", a povratna vrijednost (1 u slučaju uspješnog ispisa, 0 inače) množi se s 4 i odbacuje (nikuda se ne pohranjuje)

```
(print(2+3)) * 4; # Oops!
```

uključena upozorenja mogu pomoći



## Formatirani ispis

operator printf sličan je istoimenoj funkciji u programskom jeziku C

- znakovi predznačeni s % određuju oblik ispisa odnosno pretvorbu (conversion) odgovarajućih argumenata, navedenih nakon formatnog niza
- značenja nekih oznaka:

```
%g: općeniti format za broj – automatski izbor formata
printf "%g %g %g\n", 5/2, 51/17, 51 ** 17;
# 2.5 3 1.0683e+29
```

%d: dekadski cijeli broj
printf "in %d days\n", 17.85; # in 17 days

%o: oktalni broj

%x: heksadekadski broj

%c:znak

%s: niz znakova



## Formatirani ispis (2)

operator printf najčešće se koristi za tablični ispis – u oznakama formata može se definirati širina polja koje se ispisuje

- negativna oznaka širine polja znači da se ispis lijevo poravnava printf "%-15s\n", "flintstone";
- format %f zaokružuje ispisani broj, pri čemo se može zadati i broj decimalnih mjesta

```
printf "%10f\n", 6 * 7 + 2/3; # _42.666667
printf "%10.3f\n", 6 * 7 + 2/3; # ____42.667
printf "%10.0f\n", 6 * 7 + 2/3; # ____43
```

znak postotka može se uključiti u ispis operatorom printf kao "%%"



#### **Datoteke**

- za pristup datoteci koristi se njen identifikator (filehandle)
  - uobičajeni Perl identifikatori, bez predznačavanja (\$, @, &)
     → postoji opasnost da se kao ime upotrijebi neka ključna riječ
  - preporuka koristiti velika slova
  - Perl koristi 6 posebnih identifikatora datoteka:
    STDIN, STDOUT, STDERR, DATA, ARGV, ARGVOUT
  - prve tri datoteke (odnosno toka) već poznajemo
- otvaranje datoteke operator open, navodi se identifikator i ime datoteke

```
open CONFIG, "dino"; # otvara se za citanje(default)
open CONFIG, "<dino"; # otvara se za citanje
open BEDROCK, ">fred"; # otvara se za pisanje
open LOG, ">>logfile"; # otvara se za dopisivanje
```



### Datoteke (2)

od verzije 5.6, može se koristiti i oblik operatora open s tri argumenta:

```
open CONFIG, "<", "dino"; # citanje
open BEDROCK, ">", $file_name; # pisanje
open LOG, ">>", &logfile_name(); # dopisivanje
```

- prednost jasno je odvojena oznaka načina pristupa od imena datoteke
  - primjer

```
my $selected_output = "my_output";
open LOG, ">$selected_output";
što ako je korisnik postavio
$selected_output = ">passwd" ?
```



## Datoteke (3)

- ponekad se datoteka navedenog imena ne može otvoriti (dozvole, neispravno ime i sl.)
- možemo ispitati uspješnost otvaranja datoteke temeljem povratne vrijednosti funkcije open

```
my $success = open LOG, ">>logfile";
if ( ! $success) {
  # The open failed ...
}
```

datoteku možemo zatvoriti:

```
close BEDROCK;
```

Perl automatski zatvara datoteku ako je ponovno otvorimo (odnosno koristimo identifikator datoteke za novo otvaranje) ili ako izađemo iz programa → Perl programi najčešće ne brinu o zatvaranju datoteka



### Prijevremeni izlazak iz programa

funkcija die – ispisuje poruku na stderr i prekida izvođenje programa s izlaznim statusom različitim od 0

```
if ( ! open LOG, ">>logfile")
  { die "Cannot create logfile: $!"; }
```

- posebna Perl varijabla \$! sadrži poruku sustava o razlogu pogreške ("permission denied" ili "file not found") – ima smisla samo ako ispitujemo pogrešku koja nastaje pri pozivu OS-a
- funkcija die automatski nadodaje ime Perl programa u kojem je pozvana, te odgovarajući broj retka u programu

```
Cannot create logfile: permission denied at your_program line 1234.
```

ako ne želimo ispis imena i retka programa, niz koji se ispisuje treba zaključiti s \n

```
if (@ARGV < 2)
  { die "Not enough arguments\n"; }</pre>
```



# Korištenje datoteke

- kad je datoteka uspješno otvorena, koristi se kao i STDIN/STDOUT
- učitavanje retka inicira se navođenjem identifikatora datoteke unutar trokutastih zagrada

```
if ( ! open PASSWD, "/etc/passwd") {
  die "How did you get logged in? ($!)";
}
while (<PASSWD>) {
  chomp;
   . . .
}
```



## Korištenje datoteke (2)

- ispis u datoteku primjenom operatora print ili printf
  - datoteka mora biti otvorena za pisanje ili dopisivanje
  - identifikator datoteke navodi se neposredno prije liste argumenata (bez zareza!)



## Promjena podrazumijevane datoteke

- podrazumijevani identifikator datoteke za ispis operatorima print i printf je STDOUT
- to se ponašanje može promijeniti operatorom select

```
select BEDROCK;
print "I hope Barney doesn't find out about this.\n";
print "Wilma!\n";
```

da ne bi bilo zabune kasnije u programu, dobro je vratiti podrazumijevanu vrijednost na STDOUT

```
select STDOUT;
```



# Asocijativna polja

- asocijativno polje (hash, associative array, dictionary) je podatkovna struktura slična polju
  - indeksiranje elemenata nije slijedno cijelim brojevima
  - indeks pojedinog elemenata je proizvoljni ali jedinstveni niz znakova – ime ili ključ (key)
  - ključ je proizvoljan skalar, koji se pretvara u string 50/20 --> "2.5"
- veličina asocijativnog polja nije ograničena
- asocijatovno polje može se promatrati kao jednostavna baza podataka u kojoj se podacima pristupa preko ključa



## Pristup elementima asocijativnog polja

slično kao kod polja, ali se koriste vitičaste zagrade i znakovni niz kao indeks

```
$hash{$some_key}
```

- ime asocijativnog polja je standardni Perl identifikator, koristi zasebni prostor imena
- pohranjivanje vrijednosti

```
$family_name{"fred"} = "flintstone";
$family_name{"barney"} = "rubble";
```

ključ može biti i izraz

```
$foo = "bar";
print $family_name{ $foo . "ney" }; # "rubble"
```

pristup asocijativnom polju s nepostojećim indeksom vraća vrijednost undef

```
$proba = $family_name{"larry"}; # --> undef
```



## Acocijativno polje kao cjelina

asocijativno polje kao cjelina imenuje se predznačeno znakom postotka "%"

```
%family_name
```

- asocijativno polje može se pretvoriti u listu i obrnuto
  - lista mora biti u obliku parova ključ-vrijednost

```
some_hash = ("foo", 35, "bar", 12.4, 2.5, "hello", "wilma", 1.72e30, "betty", "bye<math>n);
```

vrijednost asocijativnog polja u kontekstu liste – lista parova ključ–vrijednost

```
@any_array = %some_hash;
```

parovi nisu nužno u istom redosljedu u kojem je bila izvorna lista!
 Perl pohranjuje parove redosljedom koji mu odgovara zbog brzine pristupa



# Operacije s asocijativnim poljima

asocijativno polje može se kopirati

```
%new_hash = %old_hash;
```

- Perl pretvara asocijativno polje u listu (unwind), a zatim tom listom inicijalizira (element po element) novo asocijativno polje
- češća operacija je "okretanje" asocijativnog polja operatorom reverse

```
%inverse_hash = reverse %any_hash;
```

- zamjenjuje se uloga ključa i vrijednosti
- početno asocijativno polje se pretvara u listu, lista se okreće, a zatim se tom listom inicijalizira novo asocijativno polje
- operacija je ispravna samo ako su vrijednosti jedinstvene
- ako vrijednosti nisu jedinstvene, duplicirani elementi se prepisuju (ostaje zadnja zapisana vrijednost)



# Još jedna notacija

- kada se obavlja inicijalizacija asocijativnog polja listom, nije uvijek očigledno koji element liste je ključ, a koji vrijednost
- Perl nudi alternativnu notaciju, u kojoj se može jasno pokazati odnos ključeva i vrijednosti
  - koristi se oznaka "=>" radi se zapravo o drugom zapisu zareza
  - može se koristiti bilo gdje umjesto zareza

```
my %last_name = (
  "fred" => "flintstone",
  "dino" => undef,
  "barney" => "rubble",
  "betty" => "rubble",
);
```



# Funkcije nad asocijativnim poljima

- Perl ima nekoliko korisnih funkcija za rad s asocijativnim poljima
- funkcija keys vraća listu svih ključeva, a funkcija values listu svih vrijednosti u asocijativnom polju

```
my %hash = ("a" => 1, "b" => 2, "c" => 3);

my @k = keys %hash; # ("a", "b", "c")

my @v = values %hash; # (1, 2, 3)
```

- redoslijed elemenata može biti drugačiji, ali redoslijed te dvije liste je usklađen – naravno, ako se između poziva funkcija keys i values asocijativno polje nije mijenjalo
- poziv ovih funkcija u skalarnom kontekstu daje broj elemenata asocijativnog polja

```
my $count = keys %hash; # broj elemenata = 3
```



# Funkcije nad asocijativnim poljima (2)

- funkcija each omogućava prolazak kroz sve elemente asocijativnog polja
  - svakim pozivom funkcija vraća sljedeći par ključ/vrijednost (kao listu)
  - kad se stigne do kraja asocijativnog polja, vraća se prazna lista

```
while ( ($key, $value) = each %hash ) {
  print "$key => $value\n";
}
```

- lista koju vraća each %hash pridružuje se paru (\$key, \$value)
- pridruživanje se obavlja u uvjetnom izrazu while petlje → skalarni kontekst, uvjet je ispunjen dok je izvorna lista neprazna
- kad each vrati praznu listu, uvjet poprima vrijednost false, iako lista (\$key, \$value) poprima vrijednost (undef, undef) nije prazna!



### Primjer primjene

evidencija o posudbi knjiga u knjižnici

```
$books{"fred"} = 3;
$books{"wilma"} = 1;
```

ima li osoba posuđenu knjigu ?

```
if ($books{$osoba}) {
  print "$osoba ima bar jednu posudjenu knjigu.\n";
}
```

- ako osoba nema posuđenu knjigu, njen zapis je 0, a ako nije nikada ni posuđivala knjige – zapis je undef
- ispitivanje postoji li neki ključ u asocijativnom polju postiže se funkcijom exists

```
if (exists $books{"dino"}) {
  print "dino je clan knjiznice.\n";
}
```



## Primjer primjene (2)

- zapis iz asocijativnog polja možemo obrisati funkcijom delete delete \$books{"betty"}; # betty se isclanjuje
- interpolacija elemenata asocijativnog polja u znakovne nizove se obavlja kao i za bilo koju drugu skalarnu varijablu

```
foreach $osoba (sort keys %books) {
  if ($books{$osoba}) {
    print "$osoba je posudila $books{$osoba} knjiga.\n";
  }
}
```

- asocijativno polje kao cjelina ne može se interpolirati
  - ako unutar znakovnog niza navedemo "%books", ne dolazi do interpolacije ispisuje se doslovno taj niz



# Regularni izrazi

- podrška regularnim izrazima je jedna od najjačih strana Perla
- regularni izrazi nazivaju se i uzorcima (patterns)
- upoznali smo ih kod Unix alata (grep, sed)
  - većina znakova predstavljaju sami sebe
  - posebni znakovi (*metaznakovi*) npr. . : podudara se s jednim znakom, izuzev "\n"
  - doslovno tumačenje metaznaka predznačiti s "\"



#### Kvantifikatori

- kvantifikatori (broj ponavljanja podizraza)
   : prethodni izraz se pojavljuje najviše jednom
   \* : prethodni izraz se pojavljuje 0 ili više puta
   + : prethodni izraz se pojavljuje jednom ili više puta
   {n} : prethodni izraz se pojavljuje točno n puta
   {n,} : prethodni izraz se pojavljuje n ili više puta
- podizraz koji se ponavlja (ako je dulji od jednog znaka) treba uokviriti oblim zagradama

{n,m}: prethodni izraz se pojavljuje barem n ali najviše m puta

```
/bam{2}/ se podudara s "bamm" a ne s "bambam"
/ (bam) {2} / se podudara s "bambam"
```

Perl kvantifikatori su "pohlepni" (greedy) – nastoji se postići podudaranje najduljeg mogućeg podniza

```
/[0-9]+/ se podudara s cijelim nizom "1234567890"
```



## **Kvantifikatori (2)**

- primjer: u nizu
  - larry:x:100:10:Larry Wall:/home/larry:/bin/bash
    želimo pronaći korisničko ime ("larry:")
  - ako upotrijebimo regularni izraz / .+:/, dobit ćemo podniz larry:x:100:10:Larry Wall:/home/larry:
  - može pomoći negiranje klase znakova: / [^:]+:/, (niz znakova do prve dvotočke)
- još jedno svojstvo na koje treba paziti je da regularni izrazi nastoje postići podudaranje čim ranije – pretraživanje se obavlja s lijeva nadesno
  - ako želimo pronaći (i npr. izbrisati) niz znakova "x" u sredini niza "fred xxxxxxx barney", regularni izraz /x\*/ neće pomoći pronaći će prazni niz na početku!



#### Klase znakova

klasa znakova navodi se kao lista znakova unutar uglatih zagrada
 podudara se s jednim znakom iz liste

```
[abcwxyz]
```

može se koristiti raspon znakova

$$[a-zA-Z]$$

operator negacije klase znakova omogućuje da definiramo koji se znakovi ne podudaraju na tom mjestu

```
[^def]
```



#### Kratice za klase znakova

za često korištene klase znakova Perl definira kratice:

\w: alfanumerički znakovi i podvlaka [A-Za-z0-9\_]
\d: znamenke [0-9]
\s: prazni znakovi [\f\t\n\r]

negacije ovih kratica imenovane su velikim slovima:

\w: alfanumerički znakovi i podvlaka [^\w] \D: znamenke [^\d]

\S: prazni znakovi [^\s]

- kratice se mogu koristiti kao elementi klase znakova:
  npr. / [\dA-Fa-f] +/ : pronalazi heksadekadski broj
- ponekad je korisna kombinirana klasa znakova [\d\D]
   podudara se s proizvoljnim znakom uključujući i "\n" (za razliku od metaznaka ".")



#### Sidra

- sidra (anchors) omogućuju ograničavanje mogućih pozicija podudaranja (početak retka, kraj retka,...)
  - podudara se s praznim nizom, ali definira okolinu
  - ∖b : granica riječi (word boundary), definirana kao prazni niz između znaka riječi (∖w) i znaka koji nije znak riječi (∖W) (proizvoljnim redosljedom)

/\bFred\b/ se pronalazi u nizovima "The Great Fred" i "Fred the Great" ali ne u nizu "Frederick"

**\B: negacija od \b** 

/\bsearch\B/ se pronalazi u (pod)nizovima "searches" i "searching" ali ne u nizovime "search" i "researching"

^: početak retka (prazni niz)

\$ : kraj retka (prazni niz)



### Operacije s regularnim izrazima

- uobičajene operacije koje rade s regularnim izrazima su podudaranje ili pretraživanje (pattern-matching) i zamjena (substitution)
- među ove operacije može se ubrojiti i zamjena znakova (transliteracija)
- ako se ne upotrijebi operator povezivanja (binding), operacije se izvode nad podrazumijevanom varijablom (\$\_)

Skriptni jezici - šk.g. 2008/09 - p.107/120



## **Podudaranje**

- operator podudaranja (matching):
  - m//: unutar graničnika navodi se regularni izraz koji se traži u znakovnom nizu
  - kao i kod operatora qw//, kao graničnik se može koristiti i neki drugi znak interpunkcije

```
m/abc/, m(abc), m<abc>, m!abc!, m^abc^,...
```

- niz za podudaranje podrazumijeva se u varijabli \$\_\_
- izraz m/uzorak/ vraća vrijednost true ako pronađe pojavljivanje uzorka u znakovnom nizu

```
$_ = "yabba dabba doo";
if (m/abba/) {
  print "It matched!\n";
}
```

ako se izostavi oznaka operatora, podrazumijeva se podudaranje:

```
if (/Windows 95/) { print "Time to upgrade?\n" }
```



# Opcije podudaranja

- prilikom primjene operatora podudaranja mogu se specificirati neke opcije
- /i : zanemarivanje razlike između velikih i malih slova

```
print "Would you like to play a game? ";
chomp($_ = <STDIN>);
if (/yes/i) { # case-insensitive match
  print "OK, I recommend bowling.\n";
}
```

- /s: podudaranje metaznaka . i s "\n"
- /x: zanemarivanje praznih znakova i komentara unutar regularnih izraza – omogućuje bolju preglednost

```
-? # an optional minus sign
\d+ # one or more digits before the decimal point
\.? # an optional decimal point
\d* # some optional digits after the decimal point
/x # end of pattern

skriptni jezici - šk.g. 2008/09 - p.109/120
```



# Opcije podudaranja (2)

/g: globalno podudaranje – vraćaju se svi pronađeni podnizovi

```
if (@perls = /perl/gi) {
    printf "Perl mentioned %d times.\n", scalar @perls;
}
```

- opcije se mogu kombinirati slijednim navođenjem
- ima još nekoliko mogućih opcija



# Zamjena

operator zamjene (substitution):

```
s///: navodi se regularni izraz koji se traži,
te niz znakova kojim se pronađeni podniz zamjenjuje
```

```
$_ = "He's out bowling with Barney tonight.";
s/Barney/Fred/; # Replace Barney with Fred
print "$_\n";
```

operator vraća logičku vrijednost true ako je zamjena uspješna (traženi uzorak je pronađen i zamijenjen)

```
$_ = "fred flintstone";
if (s/fred/wilma/) {
  print "Successfully replaced fred with wilma!\n";
}
```

- globalno pretraživanje i zamjena: opcija /g ako se ne navede, zamjenjuje se samo jedna pojava traženog uzorka
  - ako se navede opcija /g, zamjenjuju se sve nepreklapajuće pojave uzorka



## **Transliteracija**

- operatorom tr/lista\_pretrazivanja/lista\_zamjene/cds obavlja se zamjena znakova liste pretraživanja znakovima liste zamjenskih znakova
  - operator ima sinonim y/// (sed)
  - zamjena se obavlja znak po znak
  - vraća se broj zamijenjenih (ili obrisanih) znakova
  - mogu se postaviti opcije :
    - /c: komplement liste pretraživanja
    - /d: brisanje pronađenih znakova za koje nema zamjene
    - /s: slijed znakova koji su zamijenjeni istim znakom reducira se na jedan znak
  - ako je niz zamjenskih znakova prazan, nema zamjene

```
tr/A-Z/a-z/; # $_ u mala slova
$cnt = tr/*/*/; # broji zvijezde u $_
$cnt = tr/0-9//; # broji znamenke u $_
```



## **Operator povezivanja**

- bez upotrebe operatora povezivanja (binding), operacije pretraživanja ili zamjene obavljaju se na podrazumijevanoj varijabli \$\_\_
- operator povezivanja =~ određuje varijablu nad kojom se obavlja operacija

```
my $some_other = "I dream of betty rubble.";
if ($some_other =~ /\brub/) {
  print "Aye, there's the rub.\n";
}
```



### Interpolacija u regularnim izrazima

regularni izrazi se interpoliraju kao znakovni nizovi u dvostrukim navodnicima → možemo generirati izraze u varijablama

```
#/usr/bin/perl-w!
my $uzorak = "larry";
while (<>) {
  if (/^($uzorak)/) { # uzorak na pocetku retka
    print "$uzorak je na pocetku niza $_";
  }
}
```



# Varijable podudaranja

- zagrade služe za grupiranje dijelova regularnog izraza, no kada regularni (pod)izraz uokvirimo zagradama, aktivira se i pamćenje pronađenih uzoraka
- ako je više podizraza uokvirenih zagradama, za svaki se oblikuje varijabla koja pamti pronađene podnizove
- imena ovih varijabli su \$1, \$2, \$3 itd. i odgovaraju redoslijedu podizraza u zagradama

```
$_ = "Hello there, neighbor";
if (/(\S+) (\S+), (\S+)/) { # zarez van zagrada
  print "words were $1 $2 $3\n";
}
```

pamćenje varijabli je do sljedećeg uspješnog podudaranja (resetira sve)– trebalo bi provjeriti uspješnost podudaranja (inače čitamo rezultate prethodnog)



# Povezivanje unazad

- povezivanje unazad (backreference) vrlo je blisko varijablama podudaranja
- odnosi se na iste podnizove kao i varijable podudaranja, ali omogućuje korištenje u samim izrazima
  - pronađeni podniz može se koristiti za podudaranje u ostatku izraza
  - označavanje: \1, \2, \3 itd.
- primjer − želimo pronaći ponovljene riječi u tekstu, npr. troslovne
    $/(\w\w\w)\s\1/;$
- povezivanje unazad se koristi unutar uzorka za podudaranje, a varijable podudaranja izvan njega



### Operator split

- operator split dijeli znakovni niz prema navedenom uzorku
  - najčešće se koristi s vrlo jednostavnim regularnim izrazima
  - prikladan za dijeljenje podataka odvojenih tabovima, dvotočkama, razmacima...
  - separator se može definirati regularnim izrazom
- tipičan oblik:

```
@fields = split /separator/, $string;
```

par primjera

```
@fields = split /:/, "ab:c:de"; # ("ab", "c", "de")
@fields = split /:/, "ab::cd"; # ("ab", "", "cd")

$ulaz = "Ovo je \t \t test.\n";
@lista = split /\s+/, $ulaz; # ("Ovo", "je", "test.")
```

podrazumijevani oblik (default) – dijeljenje \$\_ na prazninama :

```
my @fields = split; # kao split /\s+/, $_;
```



### Funkcija join

funkcija join djeluje suprotno od operatora split – povezuje nizove u jedan znakovni niz

```
my $result = join $glue, @pieces;
```

- prvi argument mora biti znakovni niz
- ostali argumenti predstavljaju listu dijelova
- konačni niz dobiva se povezivanjem dijelova između kojih se umeće zadani niz (glue)
- funkcija vraća spojeni niz

```
my \ \$x = join ":", 4, 6, 8, 10, 12; # "4:6:8:10:12"
```

primjeri

```
my y = join "abc", "def"; # PAZI! samo "def"
my @lst = split /:/, x; # @lst = (4, 6, 8, 10, 12)
my z = join "-", @lst; # z = 4-6-8-10-12"
```



# Podudaranje u kontekstu liste

kada se operator podudaranja (m//) koristi u kontekstu liste, povratna vrijednost je lista varijabli podudaranja

```
$_ = "Hello there, neighbor!";
my($first, $second, $third) = /(\S+) (\S+), (\S+)/;
print "$second is my $third\n";
```

- na ovaj način možemo "pospremiti" rezultat podudaranja za kasniju primjenu
- ako se koristi opcija /g, uzorak se može naći na više mjesta u nizu
   svako podudaranje vraća varijable koje odgovaraju izrazima u zagradama

```
my $text = "Fred dropped a 5 ton granite block";
my @words = ($text =~ /([a-z]+)/ig);
print "Result: @words\n";
    # Result: Fred dropped a ton granite block
```



### Perl programi u naredbenom retku

- Perl se može koristiti kao alat koji se poziva iz naredbenog retka, uz navođenje kratkog programa (oneliner)
- moguć je cijeli niz opcija pri pozivu, najjednostavniji je samo navođenje naredbe koju treba izvršiti

```
perl -e'naredba'
```

primjer – ispis znakova s ASCII kodovima 65 do 90:

```
perl -e'for (65..90) { print chr($_) }'
```

može se koristiti umjesto sed-a

```
$ sed 's/Windows/Linux/g' OS.txt
$ perl -pe's/Windows/Linux/g' OS.txt
```

opcija -p označava da se naredba primjenjuje na svaki redak učitan sa STDIN ili iz datoteka navedenih kao argumenti, te da se rezultat ispisuje

```
perl -e'while (<>) {s/Windows/Linux/g;print}' OS.txt
```